

Slovo života – Január 2016

„Povolaní, aby ste zvestovali slávne skutky Pánove.“ (Porov. 1 Pt 2, 9)

Božie pôsobenie prináša slávne podivuhodné skutky. Keď Boh stvoril vesmír, videl, že je to „dobré“ (Gn 1, 25), keď potom stvoril muža a ženu a zveril im všetko stvorenstvo, videl, že je to „veľmi dobré“ (Gn 1, 31). No jeho dielom nad všetky diela je to, ktoré naplnil Ježiš: svojou smrťou a zmŕtvychvstaním stvoril nový svet a nový ľud. Ľud, ktorému Ježiš daroval nebeský život, skutočné bratstvo so vzájomným dávaním a prijímaním a s darovaním samého seba. Petrov list dáva prvým kresťanom na vedomie, že Božia láska z nich urobila „vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud určený na vlastníctvo“ (pozri celé verše 9 – 10).

Keby sme si tak ako prví kresťania skutočne uvedomovali, čo sme a čo všetko nám, medzi nás a vôkol nás prináša Božie milosrdenstvo, ohromení by sme prekypovali radosťou a cítili by sme potrebu podeliť sa o ňu s ostatnými.

Ak však zostávame jedni od druhých izolovaní, je ťažké, ba takmer nemožné účinne svedčiť o kráse nového, Ježišom vytvoreného spoločenstva. Petrova výzva k ľudu je teda namieste. Nemôžeme byť hašteriví, neznášanliví alebo čo i len nevšímaví voči druhým, a potom hlásať: „Pán stvoril nový ľud, zbavil nás egoizmu, zloby a nenávisťi, dal nám zákon vzájomnej lásky, aby sme boli jedno srdce a jedna duša...“ V rámci kresťanského ľudu existujú rozdiely v spôsobe uvažovania, v tradíciách aj v kultúre, tieto odlišnosti však musíme prijímať s úctou a vnímať krásu tejto veľkej rôznorodosti s vedomím, že jednota nie je uniformita.

Toto je cesta, po ktorej budeme kráčať počas Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov, ktorý sa na severnej pologuli slávi od 18. do 25. januára – a počas celého roka. Slovo života nás nabáda, aby sme sa my, kresťania z rôznych cirkví a komunít, snažili lepšie sa spoznať a navzájom si rozprávať o slávnych Pánových dielach. Potom budeme môcť tieto diela vierohodne „hlásať“ a dosvedčovať našou konkrétnou vzájomnou pomocou a jednotou práve v tejto rôznorodosti.

Chiara Lubichová veľmi povzbudzovala kráčať po tejto ceste: „Láska je najmocnejšia sila na svete. Okolo tých, čo milujú, rozpúta takú pokojnú kresťanskú revolúciu, že dnešní kresťania budú opakovať to, čo pred mnohými storočiami hovorili prví kresťania: ‚Sme tu len od včera a už sme sa rozšírili po celom svete.‘ (Tertulián, Apologetika 37, 7.) Láska! Ako je len potrebná vo svete! A aká je potrebná nás, kresťanoch! Všetkých spoločne, z rozličných cirkví, je nás viac ako jedna miliarda. Je nás teda veľa a mali by sme byť jasne viditeľní. Sme však takí porozdeľovaní, že mnohí nevnímajú ani nás, ani Ježiša cez nás.“

On povedal, že svet v nás spozná tých, čo patria jemu, a skrze nás, vďaka našej vzájomnej láske a jednote, spozná jeho: „Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať“ (Jn 13, 35). [...] Súčasnosť teda od každého z nás vyžaduje lásku, jednotu, spoločenstvo a solidaritu a vyzýva aj cirkvi, aby obnovili po stáročia narušenú jednotu. (Chiara Lubichová: Dialóg je život, Rím 2007, s. 42-43)

Fabio Ciardi